

הקב"ה ינקום בגוים על שגרמו לשכינה להיות מושפלת בעפר

**וְכָל כֶּדַּי לָמָּה וְלָמָּה הַקִּבְיָה יַעֲנִישֵׁם כָּל כָּךְ . בְּגִין דְּגִרְמוּ לְכַנְּסֵת
יִשְׂרָאֵל לְמַהְוֵי שְׂכִיבַת לְעַפְרָא בְּגִלּוּתָא, וְלְמַנְפֵּל**

לְאַרְעָא בגלל שהם גרמו למלכות הנקראת כנסת ישראל שתהיה שוכבת בעפר בגלות
וליפול לארץ עד שאינה יכולה לקום מעצמה (רמ"ק), **כְּמָה דְכְּתִיב** כמש"כ,

(עמוס ה) **נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל** דהיינו שהשכינה

לא תוכל לקום מעצמה אלא רק ע"י בעלה שהוא הקב"ה. **וּבְגִין כְּדֵי, קְדָשָׁא**

בְּרִיךְ הוּא יִלְבֵּשׁ לְבוּשֵׁי נֹקְמָא עֲלֵיהּ, לְסִאָבָא לֹון

בְּסִגְיָאוֹ דְקָטוּלֵיָא ומשום כך הקב"ה ילבש לבושי נקמה עליהם ולטמאות את

אלו הבגדים בהרבה מתים, **דְכְּתִיב וְכָל מְלָבוּשֵׁי אֲנָאֲלָתִי** שפירושו

שהבגדים שהם לבושי הנקמה יגאלו ויטונפו בדם המתים.

הקב"ה יטמא כביכול לשכינה לאחותו הבתולה להקימה מעפר

וְכָל כֶּדַּי לָמָּה וכל זה למה הקב"ה יעשה בעצמו ולא ע"י שליח, **דְכְּתִיב** אלא

בגלל שכתוב בפסוק **וְלֹאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו**

אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ דהיינו שסוד אחותו הם עם ישראל שהם בסוד המלכות

הקדושה הנקראת אחותו של ז"א. **דְלֹאוֹ חוּלְקִיָּהּ דְעֵשׂוֹ** והשכינה היא לא

בחלקו של עשו, **וְלֹא הָיוּת בְּעַד־בֵּיהּ דְהָהוּא דְכְּתִיב בֵּיהּ** וכן היא

הלימוד היומי

לע"נ מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל

לא בגורלו של אותו שנאמר עליו (בראשית כה) **אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שָׂדֶה** שהוא הס"מ כי אפילו שהשכינה בגלות לא מפני כך יש בה אחיזה לחיצונים כי בתולה היא ביניהם ובשרה וצנועה והיא לא היתה לאיש שדה שהוא הס"מ (אור החמה בשם מהרח"ו) ולכן, **לָהּ יִטְמָא** בשבילה הקב"ה יטמא, **בְּאֵינֹן לְבוּשֵׁי דְנוֹקְמָא**, **דְּזַמִּין לְאַסְתֵּאבָּא בֵּין אֵינֹן אוֹכְלוֹסִין** דהינו באותם לבושי הנקמה שמזומן הקב"ה להתלכלך בין אותם האוכלוסין ויבוא הקב"ה בעצמו לכבוד המלכה וכמו שבמצרים כתוב אני ה' אני הוא ולא אחר שלא היה שליח ולא מלאך וכ"ש בטומאה שבכאן שהיא יותר גדולה (אור החמה בשם מהרח"ו), **דְּכְתִיב בֵּיהּ לָהּ יִטְמָא**, **בְּגִינָהּ** שכתוב אצל הקב"ה לה יטמא ופירושו בשבילה, **בְּגִין דְּאִיהִי שְׂכִיבַת לְעַפְרָא**, **וְהוּא בְּעֵי לְאַקְמָא לָהּ** משום שהשכינה שוכבת בעפר בגלות והוא רוצה להקים אותה, **הֲדָא הוּא דְּכְתִיב** וזהו מש"כ בפסוק על השכינה, (ישעיה ט) **קוֹמִי אוֹרִי כִּי בָּא אוֹרְךָ**. (ס"א עמוס ט) וכן כתוב עוד על השכינה ביום ההוא אָקִים אֶת־סֶבֶת דְּוִיד הַנְּפֹלֶת).

הכהנים מצווים לא יקרחו קרחה בראשם שלא יקרחו מעליהם שפע הבינה

לֹא יִקְרַחַה קְרַחַה בְּרֹאשָׁם. (ויקרא כ"א) **רְבִי יוֹסִי אָמַר** ושאל, **לֹא יִקְרַחַה בְּה"א מַאי טַעְמָא** למה כתוב לא יקרחו באות ה' במקום לא יקרחו באות ו'. **אֵלָא**, **הֵהוּא שְׁמֹן עֲלָאָה**, **דְּאִיהוּ מְשַׁח רְבוּת קְדָשָׁא**, **דְּאֲשָׁלִים לְכָל שְׁבַעַה יוֹמִין פְּמָה דְּאֶתְמַר**,

דְּכַתִּיב אלא אותו שמן המשחה העליון שהוא השמן משחת קודש שהוא בסוד החכמה המשפיע לבינה שהיא משפיעה ומשלמת את השפע לכל השבעה ימים שהם הז'ת וכמו שלמדנו על מש"כ בפסוק, (ויקרא ח) **כִּי שִׁבַעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יְדָכֶם** שפירושו שהז'ת יקבלו שפע מהבינה הנקראת שבעת ימים והיא תמלא את ידי הכהנים בכדי שישפיעו לכל התחתונים, **הֲהוּא שֶׁמֶן עֲלָאָה אֶתְעָדִי מִנִּיָּה וְאֶתְקַרָּה, אִי אִיהוּ אֶפְנִים רִישִׁיהּ** ואותו שמן המשחה העליון עובר ומסתלק מהכהן אם הוא פוגם את ראשו כשהוא מגלחו על המת ודווקא הכהנים נפגמים ע"י הקריחה על המת. **בְּגִין דְּרִישָׁא דְכַהֲנָא עֲלָאָה, הֲהוּא שֶׁמֶן עֲלָאָה תְּוִי** כי הראש של הכהן העליון ז"א הוא השמן העליון של החכמה שמקבלו ז"א ע"י הבינה ומכיון שהכהן שלמטה הוא כעין הכהן העליון שלמעלה שהוא סוד ז"א, **וְעַל דָּא לָא לִיבְעֵי לִיָּה לְכַהֲנָא דְלִתְתָּא, לְאַחֲזָאָה בֵּיהּ בְּגַרְמִיָּה פְּגִימוּ כְּלָל, וְהָא אֶתְמַר** ולכן אסור לכהן התחתון להראות בעצמו שום פגם ע"י הקריחה על המת והרי נתבאר הענין. **וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב בְּה"א** ומשום כך כתוב לא יקרח באות ה' להורות שהם מקבלים את השפע מאות ה' שהיא הבינה והפסוק אומר שלא יקרחו מעליהם את שפע הבינה שהיא אות ה' (רמ"ק).

סוד שבעים שנה של הגלות בחלום

פְּתַח וְאָמַר פתח רבי יוסי ואמר לבאר את מצות לא יקרחו קרחה בראשם ודרש את מש"כ, (תהלים קכו) **בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינָנוּ**

הלימוד היומי

לע"נ מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל

כְּחֹלְמִים. בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת, דָּא בְּגָלוּת בְּכָל
 אֲתָמָר. דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ יִתִּיר בְּגָלוּתָא אֱלֹא שְׁבַעֲיָן שָׁנִין
 שׁוּב נֵאמַר עַל גְּלוּת בְּבַל שְׁהֵם לֹא נִמְצְאוּ בְּגָלוּת בְּבַל יוֹתֵר מִשְׁבַּעִים שָׁנָה. דְּכִתְיִב
 שְׁכָתוּב בַּפְּסוּק, (יִרְמִיָּה כ"ט) כִּי לְפִי מְלֹאת לְבַבְךָ שְׁבַעִים שָׁנָה
 אֲפָקוֹד אֶתְכֶם. וְכִתְיִב הֵיִינוּ כְּחֹלְמִים, מֵאִי כְּחֹלְמִים
 מִזֶּה הַפִּירוּשׁ כְּחֹלְמִים. אֱלֹא הָא אֲתַעְרוּ חֲבֵרֵיִיא, דְּאִיפֵא שְׁבַעֲיָן
 (דף 9"ט ע"ב) שָׁנִין בְּחֵלְמָא אֵלֹא כְּבַר הַתְּעוּרָרָא הַחֲבֵרִים לְבֹאֲרוּ וְאִמְרוּ שִׁישׁ חֲלוּם
 שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה וְכוּנַת הַכְּתוּב הוּא לְחֲלוּם שֶׁל הַגְּלוּת שֶׁהִיא שְׁבַעִים שָׁנָה, דֵּהֵיִינוּ שְׁבַעִים
 שָׁנוֹת גְּלוּת בְּבַל הִיָּה ז'ת דז"א שְׁהֵם שְׁבַעִים בְּחִינּוֹת בְּסוּד הַדּוּרְמִיטָא וְהַשִּׁנָּה (מק"מ).

שבעת ימים היא הבינה וכן שבת סוד הבינה

וְתָא חֲזִי, כְּתִיב וּבֹא וְרֵא שְׁכָתוּב כִּי שְׁבַעֲת יָמִים יִמְלֹא אֶת
 יְדְכֶם. מֵאַן שְׁבַעֲת יָמִים וְקִשָּׁה, עַל מִי רוּמְזוּ שְׁבַעֲת יָמִים הָאִמּוּרִים
 בַּפְּסוּק. הָא אֲתָמָר, הֵהוּא אֲתָר עֲלָאָה, דְּהוּא כְּלָלָא דְכָל
 שִׁיתָא אַחֲרֵיִין, אֲקָרִי שְׁבַעֲת יָמִים, וְאֲקָרִי תְּשׁוּבָה אֵלֹא
 הָרִי לְמַדְנָה שְׁאוּתוֹ הַמְּקוֹם הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַבֵּינָה שֶׁהוּא כּוֹלֵל אֶת כָּל הַשְּׁשָׁה הָאֲחֵרִים שְׁהֵם הו"ק
 הִיא נִקְרֵאת שְׁבַעֲת יָמִים [מב] וְכֵן הִיא נִקְרֵאת תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא נוֹטְרִיקוֹן שֶׁתְּשׁוּב ה' הַבֵּינָה
 עֲלֵיהֶם (רמ"ק). תְּנִינָן, מֵאַן דִּיתִיב בְּתַעֲנִיתָא בְּשַׁבְּתָא,

אור הרשב"י

[מב] מפני שמהבינה יצאו שבעה מדרגות שהם ו"ק ומלכות (דמשק אליעזר).

הלימוד היומי

לע"נ מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל